

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 2010

Warszawa, dnia 15 listopada 2017 r.

Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 50. posiedzeniu w dniu 15 listopada 2017 r. uchwały:

- **w sprawie ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw,**
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia psychicznego oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o imprezach turystycznych i powiązanych usługach turystycznych,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z wyrazami szacunku

wz.

(-) Maria Koc

Wicemarszałek Senatu

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 15 listopada 2017 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 27 października 2017 r. ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1:
 - a) w pkt 2 po lit. b dodaje się lit. ... w brzmieniu:
„...”) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:
„11a) pierwsza karta pobytu – kartę pobytu wydaną cudzoziemcowi bezpośrednio po udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zgody na pobyt ze względów humanitarnych albo po uzyskaniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej;”;
 - b) w pkt 87 skreśla się lit. a;
- 2) w art. 1 w pkt 5 w lit. c, w pkt 8a w lit. c po wyrazach „uzyskiwania od” dodaje się wyraz „organów”;
- 3) w art. 1 w pkt 5 lit. d otrzymuje brzmienie:
„d) w pkt 9 wyrazy „rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady WE nr 767/2008” zastępuje się wyrazami „rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008”;
- 4) w art. 1 w pkt 6 w lit. a, w ust. 1a wyrazy „, który przekraczając granicę wjeżdża” zastępuje się wyrazem „wjeżdżający” oraz skreśla się wyraz „wysłanego”;

- 5) w art. 1:
- a) w pkt 9, w pkt 8 wyraz „zeznań” zastępuje się wyrazem „oświadczeń”,
 - b) w pkt 22:
 - w lit. a skreśla się tiret drugie,
 - w lit. b w tiret drugim, w pkt 3 wyraz „zeznań” zastępuje się wyrazem „oświadczeń”,
 - c) w pkt 23, w art. 106a w ust. 1 w pkt 19 wyraz „zeznań” zastępuje się wyrazem „oświadczeń”,
 - d) w pkt 76 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „art. 203” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. b i dodaje się lit. a w brzmieniu:
 - „a) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „zeznań” zastępuje się wyrazem „oświadczeń”,”
 - e) w pkt 85 w poleceniu nowelizacyjnym po wyrazach „art. 219” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. b i dodaje się lit. a w brzmieniu:
 - „a) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „zeznań” zastępuje się wyrazem „oświadczeń”,”;
- 6) w art. 1:
- a) w pkt 20, w art. 104 w ust. 1 wyrazy „zastrzeżeniem przepisu art. 139i ust. 1” zastępuje się wyrazami „wyjątkiem zezwoleń, o których mowa w art. 139a ust. 1 i art. 139o ust. 1”,
 - b) w pkt 21 w lit. a wyrazy „zastrzeżeniem przepisu art. 139l ust. 1” zastępuje się wyrazami „wyjątkami określonymi w art. 139l ust. 1 i art. 139u ust. 1”;
- 7) w art. 1 w pkt 30 w lit. a, we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 99 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 99”;
- 8) w art. 1 w pkt 37, w pkt 3 wyrazy „przeciętnego miesięcznego” zastępuje się wyrazami „kwoty przeciętnego”;
- 9) w art. 1 w pkt 44:

- a) skreśla się art. 139t,
 - b) w art. 139w po wyrazie „przepisy” dodaje się wyrazy „art. 139g.”;
- 10) w art. 1 w pkt 45 w lit. a, w lit. a skreśla się wyrazy „przez cudzoziemca”;
- 11) w art. 1 po pkt 52 dodaje się pkt 52a w brzmieniu:
„52a) w art. 149 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Postępowanie w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 144, prowadzi się z uwzględnieniem terminu rozpoczęcia nauki przewidzianego programem studiów oraz w sposób ułatwiający przyjmowanie cudzoziemców, którzy uczestniczą w programach Unii Europejskiej, służących przemieszczaniu do Unii Europejskiej jako obszaru docelowego lub w obrębie Unii Europejskiej, w celu podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 12) w art. 1 po pkt 66 dodaje się pkt 66a w brzmieniu:
„66a) w art. 185a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Do ustalenia, czy cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, posiada dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepis art. 114 ust. 2.”;
- 13) w art. 1 w pkt 79, w art. 207a wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „albo”;
- 14) w art. 1 w pkt 87 w lit. b w tiret drugim:
a) polecenie nowelizacyjne otrzymuje brzmienie: „po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:”,
b) pkt 1a oznacza się jako pkt 1b;
- 15) w art. 1 w pkt 106 w lit. b, w ust. 2a wyrazy „stosuje się przepisy art. 398 ust. 3 i 4” zastępuje się wyrazami „przepisy art. 398 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio”;
- 16) w art. 1 w pkt 117, w ust. 3a skreśla się zdanie drugie;

- 17) w art. 1 w pkt 122 po lit. b dodaje się lit. ... w brzmieniu:
„...) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Ryczałt stanowi przybliżoną wysokość kosztów ustalanych w drodze decyzji, o której mowa w art. 336 ust. 2. Ryczałt ustala się z uwzględnieniem wysokości zryczałtowanych dziennych kosztów pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 339 ust. 1, oraz okresu pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców wskazanego w postanowieniu o umieszczeniu cudzoziemca w takim ośrodku lub areszcie.””;
- 18) w art. 1 w pkt 123 w lit. b, w ust. 4 skreśla się wyraz „bieżącego” oraz wyrazy „Prezesa Narodowego Banku Polskiego” zastępuje się wyrazami „Narodowy Bank Polski”;
- 19) w art. 1 w pkt 129, w art. 398 w ust. 3 wyrazy „lub wezwania” zastępuje się wyrazami „albo dnia dokonania wezwania”;
- 20) w art. 1 w pkt 132, w art. 400b w ust. 1 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) konsultacje lekarza podstawowej opieki zdrowotnej i lekarzy specjalistów”;
- 21) w art. 1 w pkt 146, w art. 449b w ust. 1 wyrazy „art. 449 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 449 ust. 2”;
- 22) w art. 1 skreśla się pkt 147;
- 23) w art. 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) w art. 88z w ust. 5 w pkt 1 wyrazy „art. 120 ust. 11” zastępuje się wyrazami „art. 120 ust. 10”.”;

- 24) w art. 10, w lit. e w tiret drugim wyrazy „celem jego pobytu” zastępuje się wyrazami „gdy celem ich pobytu”;
- 25) skreśla się art. 12;
- 26) w art. 15 wyraz „począwszy” zastępuje się wyrazem „liczony”;
- 27) w art. 16 w ust. 2 skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy „i art. 80 ust. 1”;
- 28) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Straży Granicznej, związanych z koniecznością zapewnienia cudzoziemcom świadczeń z zakresu pomocy socjalnej, opieki medycznej i psychologicznej na podstawie art. 400a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi 14 112 tys. zł, z tego w:
- 1) 2018 r. – 1 260 tys. zł;
 - 2) 2019 r. – 1 289 tys. zł;
 - 3) 2020 r. – 1 322 tys. zł;
 - 4) 2021 r. – 1 356 tys. zł;
 - 5) 2022 r. – 1 390 tys. zł;
 - 6) 2023 r. – 1 425 tys. zł;
 - 7) 2024 r. – 1 461 tys. zł;
 - 8) 2025 r. – 1 498 tys. zł;
 - 9) 2026 r. – 1 536 tys. zł;
 - 10) 2027 r. – 1 575 tys. zł.”;
- 29) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Maksymalny limit wydatków związanych z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w urzędach wojewódzkich wynosi 31 878 tys. zł, z tego w:
- 1) 2018 r. – 0 zł;
 - 2) 2019 r. – 3 561 tys. zł;

- 3) 2020 r. – 3 182 tys. zł;
 - 4) 2021 r. – 3 280 tys. zł;
 - 5) 2022 r. – 3 381 tys. zł;
 - 6) 2023 r. – 3 482 tys. zł;
 - 7) 2024 r. – 3 588 tys. zł;
 - 8) 2025 r. – 3 694 tys. zł;
 - 9) 2026 r. – 3 800 tys. zł;
 - 10) 2027 r. – 3 910 tys. zł.”;
- 30) w art. 19 skreśla się pkt 1.

MARSZAŁEK SENATU

W/Z

Maria KOC

Wicemarszałek Senatu

UZASADNIENIE

Senat rozpatrzył ustawę na 50. na posiedzeniu w dniu 15 listopada 2017 r. i uchwalił do niej 30 poprawek.

Z art. 229 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach, w nowym brzmieniu, wynika, że pierwsza karta pobytu ze względów humanitarnych wydawana jest cudzoziemcowi z urzędu, natomiast z nienowelizowanego ust. 4 pkt 3 tego artykułu wynika, że taka karta wydawana jest cudzoziemcowi na jego wniosek. Wskazanych przepisów nie da się pogodzić. Senat uznał, że intencją ustawodawcy nie była zmiana trybu wydawania pierwszej karty pobytu ze względów humanitarnych. W celu wyeliminowania wewnętrznej sprzeczności w nowelizowanym art. 229 proponuje się dodanie do słowniczka ustawy definicji pojęcia „pierwsza karta pobytu” (definicja ta nie przesądza, kto występuje z wnioskiem o kartę) oraz pozostawienie art. 229 ust. 2 bez zmian. Przy zastosowaniu takiej techniki w art. 229 w ust. 2 sformułowana byłaby zasada, zaś w ust. 4 wyjątek od niej (poprawka nr 1).

Uwzględniając treść art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. a, b i d ustawy o cudzoziemcach oraz mając na względzie zapewnienie konsekwencji terminologicznej w obrębie aktu, w art. 22 ust. 1 pkt 8a w lit. c należy mówić o uzyskiwaniu informacji od organów innych państw członkowskich, a nie o uzyskiwaniu informacji od innych państw (poprawka nr 2).

Poprawka nr 3 eliminuje błąd w poleceniu nowelizacyjnym i prawidłowo wskazuje treść zmiany dokonywanej przez ustawodawcę.

Uwzględniając terminologię niezmiennych ust. 1 i 2 w art. 25 ustawy o cudzoziemcach, w ust. 1a dodawanym do tego artykułu, należy mówić o „cudzoziemcu wjeżdżającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”. Konieczność zachowania konsekwencji terminologicznej w obrębie aktu wynika z § 10 Zasad techniki prawodawczej. Ponadto przepis w brzmieniu uchwalonym przez Sejm sugeruje, że można wjechać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez przekraczania granicy. Dodawany ust. 1a sugeruje również, że zawiadomienie, o którym mowa w art. 139n ust. 1, może być doręczone Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców wyłącznie pocztą, co nie jest zgodne z intencją prawodawcy (poprawka nr 4).

W dodawanym do ustawy o cudzoziemcach art. 51 ust. 2 pkt 8 mowa jest o złożeniu określonego oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań.

Zastosowana w przepisie konstrukcja jest błędna. Należy pamiętać, iż przestępstwo fałszywego oświadczenia jest zgodnie z art. 233 § 6 Kodeksu karnego innym typem przestępstwa niż przestępstwo fałszywego zeznania. Potwierdza to również art. 112 pkt 4 Kodeksu karnego. Analogiczna uwaga odnosi się do zmiany dokonywanej w art. 106 ust. 1 pkt 16, nowego brzmienia art. 106 ust. 1a pkt 3 (art. 1 pkt 22 lit. a tiret drugie i lit. b tiret drugie) oraz dodawanego art. 106a ust. 1 pkt 19 (art. 1 pkt 23). Co więcej, w związku z tym, że aktualnie obowiązujący art. 106 ust. 1 pkt 16 sformułowany jest prawidłowo (stanowi on o odpowiedzialności za składanie fałszywych oświadczeń), jego „poprawianie” jest zarówno zbędne, jak i błędne. Zdaniem Senatu zamiast tego przepisu należy zmienić art. 203 ust. 2 i art. 219 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach, które posługują się błędną formułą (poprawka nr 5)

Modyfikacja wprowadzenia do wyliczenia w art. 105 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach ma na celu wskazanie, że w ustawie są przepisy, które przewidują odstępstwo od zasady, w myśl której wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemiec składa osobiście. W zmienianym przepisie zdecydowano się wskazać tylko na jeden taki wyjątek, a mianowicie na wyjątek określony w art. 139l ust. 1, pominięto zaś wyjątek z art. 139u ust. 1 (analogiczny do tego, o którym mowa w art. 139l ust. 1). W związku z tym, nasuwało się pytanie, dlaczego w art. 105 ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia nie odesłano również do art. 139u ust. 1. Trzeba przy tym wziąć pod uwagę, że niekompletne odesłanie może wprowadzać adresatów w błąd. Wątpliwość budziła również technika odesłania „z zastrzeżeniem”. Sformułowanie „z zastrzeżeniem” nie jest jednoznaczne. Może ono oznaczać „z uwzględnieniem” albo „z wyjątkiem”. Decydując się na określenie relacji między przepisami należy to uczynić bardzo precyzyjnie, tak aby w przyszłości nie było żadnych wątpliwości, co autor miał na myśli kształtując relacje w taki, a nie inny sposób. Warunkiem uznania takiego zabiegu prawodawcy za prawidłowy jest po pierwsze zastosowanie właściwej formuły odesłania, a po drugie jego kompletność. Uwaga ta odnosi się również do art. 104 ust. 1 (art. 1 pkt 20 noweli). Uchwalając poprawkę wzięto pod uwagę treść wprowadzenia do wyliczenia w art. 106 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach w nowym brzmieniu (poprawka nr 6).

W związku z dodaniem ust. 1a do art. 99 ustawy o cudzoziemcach (przepis ten również określa przesłankę odmowy wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy) oraz mając na względzie nowe brzmienie art. 131 tej ustawy (art. 1 pkt 39 lit. a noweli), uznano, że odesłanie w art. 116 musi być analogiczne do odesłania w art. 131 (poprawka nr 7).

Mając na względzie zapewnienie spójności terminologicznej pomiędzy nowelizowanym art. 127 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach i art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przyjęto poprawkę nr 8. W poprawce uwzględniono, że na mocy drugiego z przywołanych przepisów Prezes GUS ogłasza kwotę przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym, a nie przeciętne miesięczne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w poprzednim roku kalendarzowym.

Dodawany do ustawy o cudzoziemcach art. 139t przewiduje stosowanie wprost, a nie odpowiednio, do cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej, art. 139g, określającego szczególne przesłanki cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa. Mając na względzie treść art. 139g i technikę jego sformułowania (odesłanie do okoliczności, o których mowa w art. 139f), nie jest możliwe stosowanie tego przepisu wprost do zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1. Rozwiązanie to jest niespójne również z art. 139w, który przewiduje, że do zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, stosuje się część przepisów dotyczących zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, odpowiednio (poprawka nr 9).

Mając na względzie nazwę zezwolenia określoną w tytule rozdziału 5 w dziale V ustawy o cudzoziemcach oraz we wprowadzeniu do wyliczenia w art. 142 ust. 1 tej ustawy, a także kierując się konsekwencją terminologiczną (§ 10 Zasad techniki prawodawczej), uchwalono poprawkę nr 10.

W związku z tym, że ustawodawca dodał do słowniczka ustawy definicję pojęcia „mobilność”, dokonano oceny, w jaki sposób definicja ta wpłynie na interpretację nienowelizowanego art. 149 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. W przepisie tym posłużono się bowiem również rzeczownikiem „mobilność”. W następstwie analizy uznano, że „mobilność”, o której mowa w art. 149 ust. 1 ma inne znaczenie niż to, które wynika z nowej definicji. Należy przy tym pamiętać, że definicja jest narzędziem dokonywania przez ustawodawcę wykładni autentycznej określonych pojęć (od znaczenia danego pojęcia przyjętego w słowniczku w procesie interpretacji przepisów, bez wyraźnej zgody ustawodawcy, nie można odstąpić) oraz o dyrektywie interpretacyjnej wnikającej z § 10 Zasad techniki prawodawczej (zasada konsekwencji terminologicznej). Mając powyższe na względzie oraz dążąc do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych, uchwalono poprawkę nr 11.

Poprawki nr 12, 23, 25, 28, 29 i 30 zmierzają do tego, aby przepisy, które miały wejść w życie 1 stycznia 2018 r., weszły w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Mając na względzie harmonogram prac nad ustawą oraz to, że jest ona procedowana w zwykłym trybie (m.in. Prezydent będzie miał 21 dni na podpisanie ustawy), a także biorąc pod uwagę czas konieczny na opublikowanie aktu, pojawiła się wątpliwość, czy realne jest wejście w życie ustawy jeszcze w 2017 r. Konsekwencją zmiany terminu wejścia w życie części przepisów, jest zmiana art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1 noweli. Wynika ona z art. 50 ust. 1a ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Limitem wydatków musi być objęty również rok 2027 r. (limity wydatków określa się na okres 10 lat). Poprawki nr 12, 23 i 25 wynikają z § 91 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej.

Uwzględniając, że spójnik „lub” jest spójnikiem alternatywy łącznej (jedno postępowanie nie może dotyczyć zarówno udzielenia, jak i cofnięcia zezwolenia na pobyt stały) oraz treść dodawanego do ustawy o cudzoziemcach art. 113a (art. 1 pkt 27 noweli), uchwalono poprawkę nr 13.

Dodając pkt 1a do art. 229 ust. 4 ustawy o cudzoziemcach nie wzięto pod uwagę, iż ustawa z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji, ustawy o Karcie Polaka oraz ustawy o cudzoziemcach również dodaje do art. 229 ust. 4 ustawy o cudzoziemcach przepis oznaczony jako pkt 1a (art. 3 pkt 2). Mając na względzie, że ustawa o zmianie ustawy o repatriacji, ustawy o Karcie Polaka oraz ustawy o cudzoziemcach ma krótszą *vacatio legis* (wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia) oraz dążąc do wyeliminowania sytuacji, w której ustawodawca doda do jednej ustawy, dwiema ustawami, dwa różne, ale identycznie oznaczone przepisy, a tym samym wyeliminowania związanych z tym wątpliwości interpretacyjnych, uchwalono poprawkę nr 14.

W związku ze sposobem sformułowania art. 398 ust. 3 i 4 ustawy o cudzoziemcach (art. 1 pkt 129 noweli), a w szczególności z faktem, że przepisy te odnoszą się konkretnie do zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2 tego artykułu (tj. zabezpieczenia stosowanego alternatywnie w stosunku do umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku albo areszcie dla cudzoziemców), zakwestionowano możliwość stosowania wprost tych regulacji do zabezpieczenia pieniężnego, o którym mowa w art. 317 ust. 1 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach (tj. zabezpieczenia w związku z przedłużeniem terminu dobrowolnego powrotu). Wprost stosowane mogą być wyłącznie takie regulacje, które w procesie interpretacji nie będą

wymagały dokonywania w ich treści żadnej zmiany podmiotowej lub przedmiotowej (poprawka nr 15).

W związku z tym, że w ustawie nie należy zamieszczać wypowiedzi niemających wartości normatywnej (§ 11 Zasad techniki prawodawczej), zdanie drugie w dodawanym do art. 337 ustawy o cudzoziemcach ust. 3a jest zbędne. Wskazanie, że do odpowiedzialności solidarnej stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego jest wyłącznie informacją i to w dodatku informacją nieprecyzyjną z powodu niewskazania konkretnych artykułów Kodeksu, stanowiących o zobowiązaniach solidarnych i odpowiedzialności solidarnej. Kodeks cywilny jest jedynym aktem, który reguluje instytucjonalnie problematykę odpowiedzialności solidarnej, nie ma więc wątpliwości, że stanowiąc o solidarnym ponoszeniu kosztów ustawodawca posługuje się tą instytucją w znaczeniu kodeksowym (poprawka nr 16).

W związku ze zmianą przepisu upoważniającego – art. 339 ustawy o cudzoziemcach, polegającą m.in. na tym, że w rozporządzeniu nie będzie już określany szczegółowy sposób obliczania kosztów pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, ale wysokość zryczałtowanych dziennych kosztów pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, nasuwało się pytanie, dlaczego ustawodawca nie dokonał – w konsekwencji – zmiany art. 343 ust. 3. W ocenie Senatu, przepis ten nie powinien odnosić się do sposobu obliczania kosztów, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 339, ale do wysokości zryczałtowanych dziennych kosztów pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców (poprawka nr 17).

Mając na względzie, że zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim to Narodowy Bank Polski, a nie jego Prezes, ogłasza bieżące kursy walut obcych oraz kursy innych wartości dewizowych, a także dążąc do zapewnienia spójności terminologicznej w obrębie ustawy o cudzoziemcach (art. 462 ust. 4), uchwalono poprawkę nr 18.

W związku z tym, że wezwania, o którym mowa w art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów, nie doręcza się, ale wezwania takiego dokonuje się poprzez jego wywieszenie na tablicy informacyjnej, uchwalono poprawkę nr 19.

W związku z tym, że na mocy art. 29 pkt 7 ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej, który ma wejść w życie z dniem 1 grudnia 2017 r., art. 55 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze

środków publicznych zostanie uchylony, należy to uwzględnić w dodawanym do ustawy o cudzoziemcach art. 400b ust. 1 pkt 2 lit. a (poprawka nr 20).

W związku z tym, że w art. 449 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach mowa jest o Krajowym zbiorze rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców, a nie o poszczególnych rejestrach i ewidencjach, dodawany do ustawy o cudzoziemcach art. 449b ust. 1 powinien odsyłać do art. 449 ust. 2 tej ustawy, w którym to przepisie wymienione zostały rejestry i ewidencje (poprawka nr 21).

W związku z tym, że usuwany przez art. 1 pkt 147 noweli błąd został już wyeliminowany przez art. 6 pkt 6 lit. a ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji oraz niektórych innych ustaw, wskazany przepis zmieniający jest zbędny, jako bezprzedmiotowy (poprawka nr 22).

Mając na względzie, że treść wyliczenia musi być skorelowana z treścią wprowadzenia do wyliczenia, uchwalono poprawkę nr 24.

Uwzględniając, że sformułowanie „począwszy od dnia wykonania decyzji” odniesione do okresu, o którym mowa w art. 438 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, może budzić wątpliwości (w szczególności może sugerować, że dane cudzoziemca będą zamieszczone wykazie z mocą wsteczną), dążąc do zapewnienia precyzji przepisowi oraz przyjmując, że intencją ustawodawcy było, aby okresy, na które dane były umieszczone w wykazie, liczone były od dnia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, uchwalono poprawkę nr 26.

Poprawka nr 27 uwzględnia § 33 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej oraz fakt, że ustawa z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o repatriacji, ustawy o Karcie Polaka oraz ustawy o cudzoziemcach również zmienia upoważnienie ustawowe zawarte w art. 80 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach (ustawa ta wejdzie w życie wcześniej). Zgodnie z obowiązującymi regułami walidacyjnymi dotyczącymi aktów wykonawczych przepis przejściowy utrzymujący czasowo w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach powinien być sformułowany w ustawie o zmianie ustawy o repatriacji, ustawy o Karcie Polaka oraz ustawy o cudzoziemcach.